

**TISK
KALIBA**

U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742

- barvotisky ofsetem
do formátu B2
na čtyřbarevném stroji

HEIDELBERG + SHINOHARA,

- šití V1
- lepení V2
- skládání archu z B1

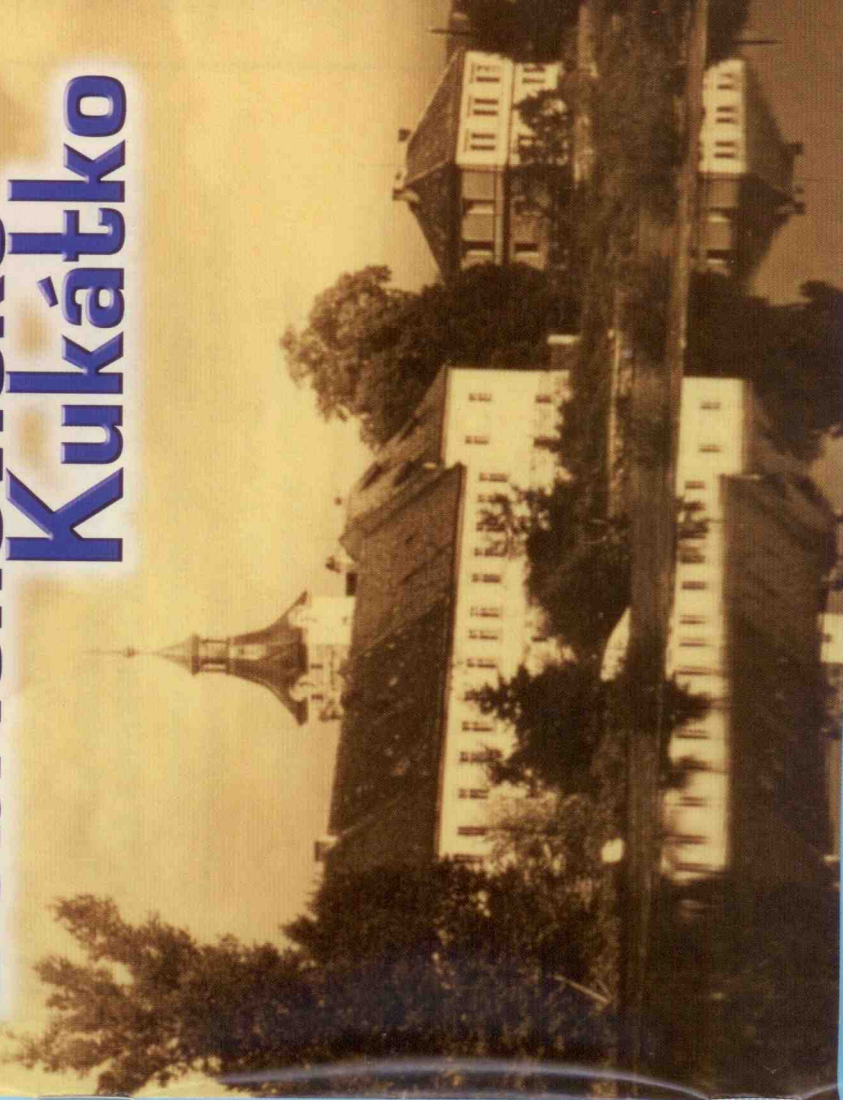
e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

DOBŘIHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezdek, Doc. Dr. E. Calda, Ing. Daniel Havlík, Ing. Petr Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Hana Štěpová, Jana Váňová. Tisk: Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2003. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2003. Adresa: Jiří Matl, Sírnmá 139, 252 29 Dobřichovice (gegorius@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelů a s přispěním obce Dobřichovice. Kukátko také najdete na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovice.

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat i lidí.

XIX/2003/2 - Léto

Dobřichovické Kukátko

**Rekonstrukce ulice 5. května, aktuality, ptakopravectví, historie,
kultura, sport.**

DOB - Invest a.s.

Palackého 541
252 29 Dobřichovice

prodej bytů ➔ *a Dobřichovicích*
a pronájem nebytových prostor

tel: 2 5771 2630, 2 2188 4850
fax: 2 5771 2398, 2 2188 1860
e-mail: dob-invest@volny.cz
www.dob-invest.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití prostor bývalého statku - KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta
pronájem sálu bez přílehlé místnosti - velikost sálu 78 m² 200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m² 250,- Kč/hod.
pronájem piana 50,- Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště) 50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů 50,- Kč/hod.
provozni a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLÍŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

**DOBRÍCH s.r.o., Dobřichovice
nabízí možnost inzerce
- V DOBRİCHOVICKÉM KUKÁTKU -
časopis vychází jako občasný,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci**

Blíže informace:
Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: gegorius@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU
UVÍTÁ TĚŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ
na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

LETNÍ ZASTAVENÍ

DROBOUNKÁ JARNÍ PRŠKA,
haluze vrb až k zemi
a květy šustící z daleka krůpějemi.
Vrány, jež budí město,
husy, z vod vyplášené,
a koroptve, vyíkané na zástěně.

Vonná a lehká mlha
i přes záclony vniká
a plní pavilón, tesknící u rybníka.
Za rudou svící svítí
závěsy vyšívané:
vidím tě v snách a ty to nevíš, pane.

HVĚZDY UŽ ZVOLNA ŘIDNOU,
bubny už utichají,
za oknem bleďý srp a jitrní žluva v háji.
Říne se pozdní rosa
a vítr vrby chýlí:
spadale květy domek zaplavily.

Oprěna o zábradlí
dívám se z pusté síně
a loňský smutek dál a dodnes popouzí mě.
Blíží se konec jara,
ale ne vzpomínání:
to dávné štěstí je dnes jako zdání.

ÚČESSE ZCUCHAL, UZELSE MI SVEZL,
jen čáry brv je ještě vidět obě.
Celý den jdeme ve vzpomínkách k sobě.
I když je jaro, krásný čas sta květů,
já chřadnu kvůli tobě.

UMYTÁ, UČESANÁ,
opřena stojím sama na plošině.
Podě mnou tisíc plachet jde,
žádná však není jeho.
Kosý svit tančí na vodě,
řeka se dlouze vine
a bědný ostrov okřehku v něm plyne.

MĚSÍČNÍ PŘÍSVIT, KOMNATA
a já, jež vzpomínám:
malátné jaro na vrbách
které se kloní k nám,
za vraty hustá, rozpučelá tráva.
Vyprovázím tě a kůň poheťává.

V závěsech svítí zlatí leďnáčci.
Zhasíná svíce, vonně slzíci.
Kukačka pláče, květy víří k zemi.
Lehký sen bloudí za okenicemi.

Wen Tching - Jün (818-872?)

Letní veršiky jsme vybrali z půvabné publikace Jara a podzimy - devět básníků ze staré Číny. První kniha. Vydáno ji v r. 2002 nakladatelství BB ART v edici VERSUS. Básně přeložili Zlata Černá a Jan Vladislav. Wen Tching-Jün byl prvním velkým básníkem písňových ch'ü, krátkých básní, psaných na dané domácí i cizí melodie určených původně k záhavě. Pocházel ze severní Číny, nepřijal úřednickou kariéru, žil velmi svobodným životem literáta a živil se i vyučováním. Byl i dobrým hudebníkem. Z jeho tvorby se zachovalo jen 66 básní. Zbývá ještě dodat (a nikoli ze sebe, leč opsali jsme z komentáře), že žluva - jitrní pták - je v Číně symbolem lásky (jako u nás slavík), okřehek je pak symbolem opuštěnosti a samoty, člověka bez rodiny a domova a kukačka je v Číně symbolem smutku, protože podle pověstí pláče krev, a proto se často spojuje s červenými květy.

Vážení čtenáři,

tři měsíce uplynuly jako voda a otevíráte opět další číslo Dobříchovického Kukačka. Číslo letní, možná si představujete lehce úsměvné a dovolenkové čtení. Nikoli. Redakce volila do léta témata podstatná a závažná. Plakopravectví, numerologie a astrologie, rekonstrukce ulice 5. května, informace o dokončování rekonstrukce bývalého rekreačního střediska Chemopetrolu Na Vyhlídce. Konečně se také dozvíte, jak je to s firemními razítky a firemní poštou na poště. V historické rubrice jsme se Vám tentokrát pokusili přiblížit sbor dobříchovických hasičů. Sranou nezástata ani kultura a sport, protože volejbalistům i volejbalistkám se podařil husarský kousek. Přejeme Vám hezké počtení a samozřejmě také krásné, sluníčkové a pohodové léto.

Redakce

AKTUALITY

PŘEDSTAVENÍ PROJEKTU REKONSTRUKCE ULICE 5. KVĚTNA

Dne 5. května proběhlo zasedání zastupitelstva, kterého se účastnilo nezvykle velké množství obyvatel. Důvodem byl nejdůležitější bod jednání a to představení projektu přestavby ulice 5. května. Projekt představil autor projektu Ing. arch. Koucký, který na perfektně zpracované vizualizaci ukázal budoucí tvář této ulice. Součástí projektu bylo též vyřešení prostoru před křižovnickým statkem včetně zakomponování barokní sochy Immaculaty. Na zasedání byla otevřena otázka obměny stromů v ulici 5. května. Dendrologický posudek a soudně-znalecký posudek stručně shrnul autorka Ing. Nováková. Vozovka navrhované komunikace je široká 6m, obousměrná, oddělená svítivými bílými obrubníky od 5-6 m širokých chodníků s dlažbou a vyznačeným dvoutetovým parkovacím pruhem. Chodníky jsou v některých místech na úkor parkovacích stání v celé šíři: na začátku ulice před prodejnou zeleniny, před hasičárnou, před odbočením nového průchodu na Křižovnické náměstí a před některými současnými prodejny. Rozšířením chodníků jsou také vjezdy, na kterých není možné parkování. Vozovka začíná ve své nejživější části v napojení na komunikaci III. třídy nejtmavším živичným povrchem, přerušovaným světlejšími prahy vyskládanými z dlažebních kostek 10/10 plochy. Dlažby směrem k více „pěší“ části přibývá, až je nakonec dlažďená část přerušována asfaltovými prahy. Chodníky jsou dlažďeny světle bílou vápencovou mozaikou 6/6 cm. Po delší diskusi byl nakonec celý záměr zastupitelstvem obce jednohlasně odsouhlasen s tím, že arch. Koucký může pokračovat na projektu pro stavební povolení.

Doufám, že tento projekt, přestože je velmi netradiční, přinese nové oživení do vzhledu naší obce a bude i podnětem pro nové obchodní aktivity v Dobříchovicích. Určitě se prodává lépe v nově zadlažděné a čisté ulici než na polorozbořeném chodníku. Pro ty, co se nedostali na zasedání zastupitelstva, bude projekt vyvěšen v centru obce a pokud bude velký zájem obyvatel, pozveme arch. Kouckého, aby svoji prezentaci ještě jednou zopakoval.

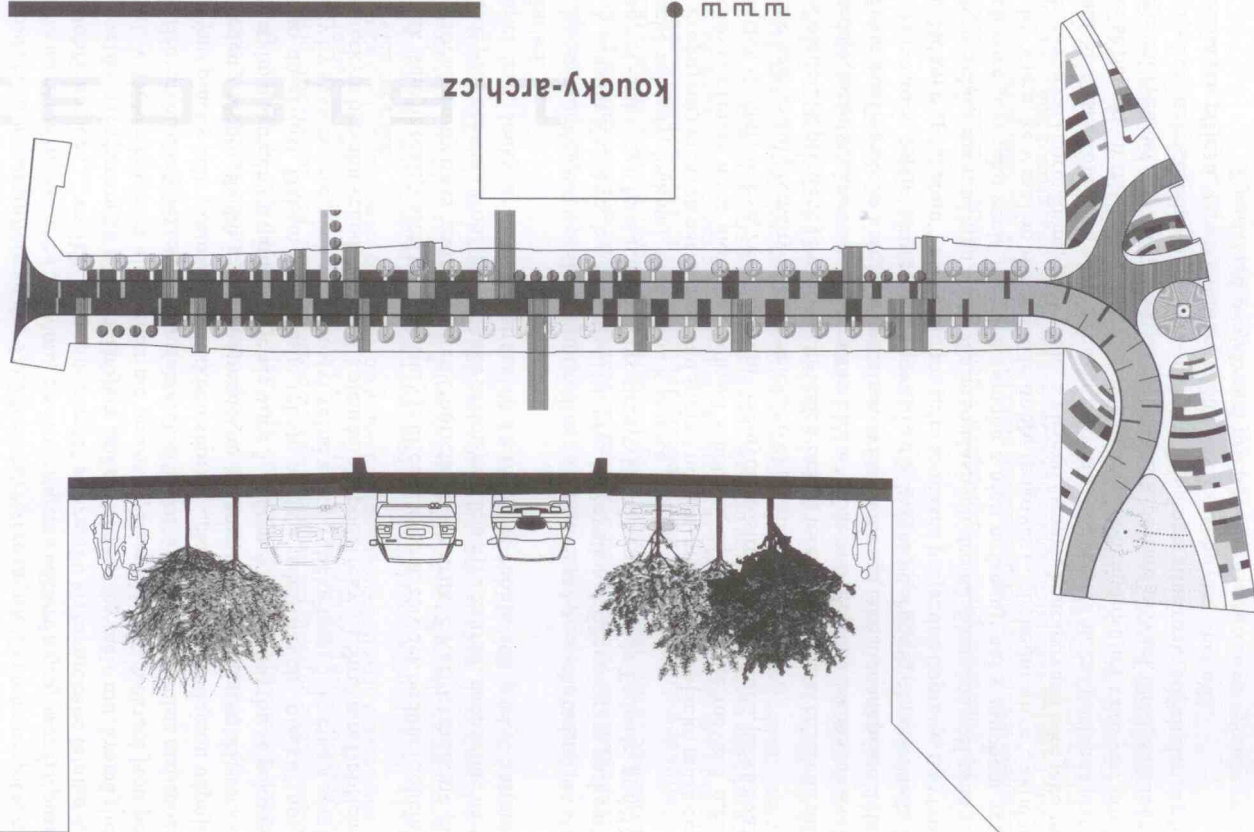
Na zasedání se též představila realizační firma EKIS zastoupená ing. Smolíkem. Firma byla vybrána ve výběrovém řízení, kde bylo obesláno 12 firem. Svoji nabídku podalo 8 firem. Co se týká kompletnosti nabídky a referencí, byly všechny podané nabídky srovnatelné, takže nakonec rozhodla nejnižší cena, kterou měla firma EKIS. Doufáme, že všechny práce provede ve výborné kvalitě a ke spokojenosti všech občanů. Předpokládáme ukončení prací na všech opravovaných ulicích plánujeme do 30. 10. 2003.

Michael Pánek

rekonstrukce ulice 5. května

Koucky-arch.cz

www

Najednání obecního zastupitelstva dne 5. 5. 2003 obdrželi zastupitelé výťah z projektu arch. Kouckého na rekonstrukci ulice 5. května, z něhož citujeme některé nejzajímavější pasáže:

Dobřichovice vznikly jako „podzámčí“ a zázemí u křižovnického letního sídla. Dnes se velikostí i významem přibližují pojmu „město“. Město by mělo mít, kromě jiného, i náměstí. V Dobřichovicích ale nacházíme pouze „systém plácků“. Některé jsou pouze „tlustší křižovatkou ulic“, některé „vykousanou částí bloku“ a některá další místa mají možnost se takovými plácky stát: „zahradá hasičského sboru“, „plácek před prodejnou nápojů“.

Jeden z těchto plácků je dnes pojmenován Křižovnickým náměstím. Historickým prostranstvím a skutečným náměstím je ale ulice 5. května. V našem návrhu se pokoušíme dát jí tuto důležitost. Dalším propojením tohoto místa a jednotlivých „plácků“ novými průchody by systém veřejných prostranství velmi získal (ulička mezi 5. května a zámkem mezi zámeckým hlavním vchodem a kaplí, kolem zámku podél řeky ...). Struktura Dobřichovic by byla více městská.

Jak jsme již řekli, páteří této struktury je ulice 5. května, zárodek budoucí „obchodní ulice“. Prochází tudy trasa: nádraží – střed Dobřichovic – Karlík. Z Karlíka můžeme projít na nádraží přes centrum Dobřichovic také cestou parků, alejí a zahrad, nacházíme na sebe navazující lesy, louky a volná prostranství, která by se mohla stát parky, zahradami a náměstími.

Nabízíme představu cesty: stromořadič na jedné straně a „sochořadič“ na straně druhé, k sousedí Kalvárie, k parku bludišti, přes křižovátku „křižovnickým parkem“ na prostranství – zahradu u Immaculaty, k prostranství před kaplí sv. Judy Tadeáše, podél řeky a zámecké zahrady, loukami, náplavkou k lávce a nádraží.

Propojení možných parků a zahrad spolu s novými propojeními plácků může centru Dobřichovic přinést nové možnosti pohybu a pobytu, nová, jasně definovaná městská prostranství. Domníváme se, že definování veřejných prostranství, průchoďů, parků a zahrad vyjadřuje směřování přeměny obce vesnického charakteru na městečko.

Potenciál k přeměně je v Dobřichovicích znát, a intenzivní přestavba středu města, která sleduje jasnou strukturu a nelpí „téměř na ničem“ může tuto přeměnu uskutečnit. Krokem souběžným s definováním veřejných prostranství musí ale být také hledání potenciálu pro budoucí investory. Naším úkolem je obnova ulice 5. května po srpnových povodních. Byli jsme požádáni o „pěší zónu“, ale se zachováním současné průjezdné dopravy, o vytvoření nových povrchů, s maximálním zachováním současných stromů. Skutečná pěší zóna se pro Dobřichovice jeví jako zcela nereálná (mnohé z nich nefungují ani v mnohem větších městech). Víme, že v malém městě může dobře fungovat i „obchodní ulice“, zklidněná, s kombinovaným (normálním) provozem, s alejemi stromů, koncipovaná také jako místo setkávání. Současně s obnovou povrchů poškozených povodněmi je možná postupná přeměna ulice se sešlapanými trávníky a dožívajícími stromy v obchodní ulici s novými povrchy omezujícími rychlost dopravy, dávající příležitost k pěšímu užívání ulice, setkávání na rozšířených chodnících, odpočinku na lavičkách v příjemném stínu rozkvetlých alejí, a přitom umožňující jak příjezd, zaparkování na nákup, tak i zásobování obchodů.

Z podkladů projektantů pro obecní zastupitelstvo vybrala redakce

INFORMACE Z DOB-INVESTU

POLYFUNKČNÍ DŮM NA VYHLÍDCE

Společnost DOB-Invest dokončuje přestavbu původně školícího a rekreačního střediska Chemických závodů Litvínov (později Chemopetrolu) na obytný objekt. Ze zdevastovaného objektu, jak ho mnozí znali z posledních let, kdy ho vlastnila příbramská společnost Unitech a před uzavřením chvíli provozovala jako ubytovnu a restauraci Trilobit, se postupně stává převážně vypadající budova. V objektu bylo plánováno 17 bytů a 2 nebytové jednotky. Na základě klientských změn bude mít v konečné podobě dům 16 bytů, lékárnou ordinaci a rehabilitaci. Na všechny jednotky se již těší konkrétní budoucí uživatelé. Velký rozsah klientských změn znamenal posun v termínu dokončení stavby. To se snad již blíží, v současné době probíhají dokončovací práce.

Generálním projektantem stavby byla s DOB-Investem dlouhodobě spolupracující projekční kancelář Atelier 90 s.r.o. z Brna. Prováděcí projekt zajistili smluvní projektanti dodavatelské firmy. Dodavatelem stavby tentokrát byla menší stavební firma NIKE Zlín s.r.o. Její zodpovědný přístup k zabezpečení původních konstrukcí rekonstruované budovy a aktivní zájem získat nové zakázky v oblasti Dobřichovic nás potěšil. Velikost firmy se však v průběhu takto velké stavby ukázala nevýhodou. Firmě chyběly kapacity pro výrazně zrychlení stavebních prací při změnách projektu a potřebě přizpůsobit se novým požadavkům. Pevně doufáme, že dokončení stavby se již obejde bez větších komplikací a dodavatelská firma stavbu dovede do kolaudace a následně bude solidním partnerem při případném řešení drobných reklamací, které jsou obvyklé na každé stavbě, a u nichž rychlost odezvy na uplatněné reklamace pak vypoovídá o zájmu firmy udržet dobré jméno.

Po dokončení předchozích staveb v centru obce umožnil DOB-Invest v rámci slavnostního otevření prohlídku nových objektů. Vzhledem k umístění nové stavby, která není tolik na očích veřejnosti, nepředpokládá investor zahajovat provoz budovy obdobnou slavností. Přesto nevykládá den otevřených dveří, pokud se podaří najít vhodný termín mezi kolaudací a předáním prostor uživatelům, a bude-li čas na dostatečné zveřejnění této akce vzhledem k termínu uzávěrek Kukátka, resp. obecního informačního listu.

Daniel Havlík

DOČKÁME SE KROMĚ ASTROLOGICKÉ TAKÉ PORADNY PTAKOPRAVECKÉ?

Kdysi jsem si myslel, že ptakopravec je nějaký druh papouška, protože tento pták občas něco pravívá, ale časem jsem zjistil, že ptakopravec žádný pták není, ale že to je osoba, která větší budoucí děje z letu ptáků. Tyto osoby byly ve velké oblibě zejména u Římanů, jejichž legie se nepustily do žádné význačnější bitvy, aniž by se jejich velitelé neporadili se svým augurem neboli ptakopravcem. Oblíbené bývaly i věštby z vnitřnosti obětovaných zvířat, ale tento způsob věštění mi připadal poněkud krutý a přízemní. Zato ptakopravci, kteří neustále vzhlíželi k obloze a čekali, odkud co vyletí, se mi zdáli mnohem vznešenější a také důležitější, protože kdyby promeškali nějaké znamení, které jim prostřednictvím ptactva dávali bohové, mohlo by to mít pro lid pozemský nezdravé následky. Nicméně však mám dojem, že nějakých varovných znamení si určitě nevšimli, protože říše římská následovala příkladu všech říší minulých i budoucích a zanikla. Možná, říkám si, že tehdejší ptakopravci udělali chybu tím, že se zajímali pouze o předpovědi ptáků denních a o poletování výrů, sov a sýčků se vůbec nestarali, i když je jasné, že i noční ptactvo mohlo být nositelem důležitých informací. I když je příčina jakákoli, od pádu říše římské věda ptakopravecká upadá a dnes už nejspíše upadla úplně.

A tak mě velmi potěšilo, když jsem si v EXPLOZI, což je poberounský inzertní a reklamní občasník pro firemní účely, nedávno přečetl, že od října letošního roku bude u nás působit Astrologická škola a poradna. Bohužel jsem však zjistil, že bude provozovat výuku pouze v oborech astrologie, numerologie a vykládání tarotových karet a že ptakopraveckému umění se věnovat nehodlá. Je to škoda, protože se už asi nedovím, co se mi může přihodit, když vlaštoky, které nad naší zahradou obvykle krouží ve směru otáčení hodinových ručiček, budou jednoho dne kroužit ve směru opačném.

Ne že bych měl něco proti astrologii - tato nauka je pro osoby, které si jejím šířením obstarávají živobytí, velmi důležitá a potřebná, ale proti vědě ptakopravecké je na mě příliš obtížná. Nikdy jsem nepochopil, proč by se mělo někomu něco stát, když je Venuše v konjunkci s Měsícem nebo Mars v opozici s Jupiterem; k těmto událostem došlo po dobu trvání sluneční soustavy už nesečtenkrát, a to dokonce i tehdy, když na Zemi ještě nebyl nikdo, kdo by je mohl pozorovat a komu by mohly něco sdělovat. Nikdy jsem nepochopil, proč by se někde mělo něco přihodit v důsledku toho, že Saturn se nachází v souhvězdí Lva a Merkur v souhvězdí Štíra, a nikdy mi nebylo jasné, že bych měl ze zatmění Slunce vyvozovat něco jiného než to, že sluneční kotouč byl zakryt Měsícem. Na straně druhé však jistá souvislost mezi astrologií a ptakopravectvím nepochybně existuje - jedni vám vyberou

Objekt Chemických závodů Litvínov po dokončení v 60. letech.

Tentýž objekt zdevastovaný v 90. letech získává novou tvář - polyfunkční dům Na Vyhliďce.

příznivý den pro vaše záměry podle kroužících planet, druží podle kroužících holubů.
A tak, když poradenství v oboru ptakopraveckém se konat nebude, na studium astrologie se nehodím a před kartami mě už dávno varoval otec a nedávno mi je zakázala manželka, zbývá mi jediné numerologie. Myslím si ve vší skromnosti, že jistě předpoklady bych v tomto oboru mít mohl, protože o číslech reálných i komplexních něco vím, ba dokonce jsem slyšel i o Hamiltonových kvaternionech. Možná že by numerologické učence mohlo zajímat i to, že jsem za přispění kalkulačky už na Silvestra roku 2002 zjistil, že rok 2003 bude rokem prvočíselným, a rád bych se od nich dozvěděl, jestli to něco neznamená. A zcela určitě si nechám udělat numerologický rozbor data svého narození, abych se ubezpečil o tom, že mě neminulo něco, co mě minout nemělo. Na to, co mě nemine, se ptát nebudu, to vím jistě.

HgS

* *

SEDMDESÁTÍ Z DOBŘICHOVIC, KARLÍKU, LETŮ A VŠENOR, POZOR!

Stejně jako v předcházejících letech tak i letos uskutečnime SETKÁNÍ spolužáků z dobřichovické základní školy, kteří ji dokončili před pětadesátí lety, tj. v roce 1948. Setkání bude o to významnější, že je nám v letošním roce 70, což je věk, kterého se člověk dožije maximálně jednou za život.

Sejdeme se v dobřichovické restauraci Na schůdkách (Lucern), a to v první polovině června. Datum bude upřesněno na pozvánce, kterou včas obdržíte; program setkání je obvyklý, začíná už od 14. hodiny.

Všechny srdečně zveme a na setkání se všemi na tomto SETKÁNÍ se těšíme.

Za organizační výbor:

Ing. Jirí Špíchal, Řevnice, Tyršova 653 (tel. 257 721 919),

Karel Majer, Dobřichovice, Školní, 36 (tel. 257 711 839),

K. Hájková-Vondrášková, Radotín, Vrážská 1173. (257 912 536).

* * *

[10]

KUKÁTKO 2/2003

C.K. RAZÍTKA PODRUHĚ

V minulém čísle Kukátka jsme na str. 6 a 7 zveřejnili článek Ing. J. Geisslera týkající se vyzvedávání firemní doporučené pošty. Kukátko s tímto článkem jsme zastali na vedení České pošty s žádostí o vyjádření k problému. Odpověď jsme obdrželi dopisem ze dne 18. 4. 2003:

Vyjádření České pošty, s.p.

K článku „C.K. razítka“ uveřejněném v jamím čísle čtvrtletníku Dobřichovické kukátko podáváme následující vysvětlení.

Česká pošta, s.p., poskytuje své služby podle poštovních podmínek v souladu s ustanoveními vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 28/2001 Sb., o základních službách držitele poštovní licence. V uvedených normách jsou podrobně stanoveny podmínky pro podání i dodání poštovních zásilek. V následujícím textu se pokusíme blíže objasnit problematiku dodávání zásilek.

Způsob dodání poštovních zásilek, který musí Česká pošta dodržet, se liší podmínkami jednotlivých poštovních služeb. Podle nich lze rozlišit tři základní postupy.

Nejjednodušší jsou podmínky pro dodávání poštovních zásilek tzv. obvyčejných, jejichž převzetí nemusí příjemce stvrzovat. Takové zásilky se dodávají zpravidla do domovní schránky adresáta. Jestliže nemohla být taková zásilka vhozena do domovní schránky (např. z důvodu větších rozměrů), zásilka je uložena na poště a vydá se bez dalšího ověřování osobě, která předloží písemné oznámení o jejím uložení. Nemůže-li žadatel předložit písemné oznámení, musí prokázat, že je adresátem nebo osobou oprávněnou za adresáta poštovní zásilky přejímat.

Postup u poštovních zásilek, jejichž dodání je vázáno na stvrzení příjemcem, se zásadně liší jednak podle toho, je-li taková zásilka odesílatelem určena jen do vlastních rukou adresáta či nikoli, a jednak podle toho, jde-li o dodávání v místě uvedeném v adrese zásilky nebo o vydávání na poště.

Možnosti postupu u poštovních zásilek určených odesílatelem do vlastních rukou adresáta jsou velmi omezené. Česká pošta je povinna v tomto případě dodat zásilku pouze adresátovi, a to za podmínky, že je schopen prokázat, že je skutečně adresátem. Zásilku adresovanou právnické osobě nebo její organizační složce vydá Česká pošta té fyzické osobě, která se prokáže osobním dokladem a doloží prohlášením své oprávnění přejímat pro adresáta poštovní zásilky, případně má k dispozici razítko adresáta. Razítko adresáta se nevyžaduje, pokud je v prohlášení uvedeno, že adresát razítko nepoužívá.

Třetí způsob se týká poštovních zásilek, jejichž dodání je sice vázáno na stvrzení příjemcem, ale odesílatel ji neurčil do vlastních rukou adresáta. Podmínky pro dodání jsou odlišné, je-li taková poštovní zásilka dodávána v místě uvedeném v adrese, nebo vydávána

[11]

KUKÁTKO 2/2003

Obsahem této smlouvy jsou práva a povinnosti vyplývající z poštovních podmínek plamých pro poštovní službu, kterou si odesílatel zvolil, tedy i podmínky pro dodání. Česká pošta nemůže proto s poštovní zásilkou zacházet libovolně, nýbrž vždy je povinna postupovat tak, jak je k tomu odesílateli smluvně zavázána, a musí být po dobu nejméně jednoho roku schopna nezpochybně tuto skutečnost odesílateli prokázat.

Věříme, že tento obsáhlý výklad pomůže případně Vaším členům k lepší orientaci v problematice zdánlivě banální záležitosti, jakou je převzetí poštovní zásilky.

Ing. Miroslav Špaček

náměstek generálního ředitele pro provoz

v. z. Ing. Jaroslav Bulín v. r.

* * *

Nově vznikající neziskové občanské sdružení

INTERNET V DOBŘICHOVICÍCH A OKOLÍ

hledá nové členy, kteří mají zájem využívat síť Internet a zároveň pomáhat v budování místní bezdrátové sítě.

Výhody:

- * trvalé 24 hodinové připojení k síti Internet bez omezení množství dat
- * vysokorychlostní komunikace mezi počítači připojených členů (hry, filmy, hudba)
- * možnost aktivně rozvíjet své schopnosti a tvůrčím způsobem pomáhat v rozvoji bezdrátové sítě

Podmínky členství:

- o vstupní příspěvek do sdružení 1.500,- Kč
- o měsíční členský příspěvek 300,- Kč
- o pro připojení do společné sítě je třeba počítač doplnit o příslušenství v ceně od 2.500,- Kč do 8.000,- Kč (karta WI-FI, anténa, kabely) - toto zařízení zůstává samozřejmě ve vlastnictví člena

Naše činnost není komerční aktivitou, a je tudíž určena převážně pro fyzické osoby (nepodnikatele), kteří chtějí něco udělat pro rozvoj Internetu v Dobřichovicích a okolí. Činnost je obdobou pražské sítě CZ-FREE.NET (www.czfree.net) a černošické sítě CAP-01 (cap-01.chomat.net).

Bližší informace o členství ve sdružení a možnostech připojení na tel. 602948446 nebo e-mailové adrese jindrasp@seznam.cz, kontaktní osoba Jindra Spilka, Pod Drahou 686, 252 30 Řevnice.

na poště. Je-li adresátem fyzická osoba a zásilka je vydávána v bytě, vydá Česká pošta zásilku adresátovi nebo jiné osobě, která je v bytě označeném příjmením adresáta přítomna. Není-li v bytě adresáta přítomna žádná z těchto osob, může Česká pošta vydat poštovní zásilku i některému z adresátových sousedů, pokud adresát tuto možnost písemně nevyloučil. Je-li adresátem právnická osoba, Česká pošta zásilku vydá v prostorách označených adresátovým názvem nebo obchodním jménem osobě, která má k dispozici adresátovo razítko; jinak je třeba, aby se ještě prokázala osobním dokladem.

Poštovní zásilku, která je uložena na poště a adresována fyzické osobě, může Česká pošta vydat pouze tomu, kdo prokáže osobním dokladem, že je adresátem, případně adresátovým zákonným zástupcem nebo zmocněncem. Pokud nebyl právní úkon zmocnění proveden přímo před oprávněným pracovníkem pošty (zpravidla při žádosti o vydání Průkazu zmocnění), musí být pravost podpisu adresáta ověřena notářem, případně pověřeným obecním úřadem. Je-li adresátem právnická osoba nebo její organizační složka, Česká pošta vydá zásilku té osobě, která se prokáže osobním dokladem a stvrdí převzetí svým podpisem a otiskem adresátova razítka. Pokud nedisponuje razítkem, musí České poště vždy odevzdat ještě písemně prohlášení (potřebný tiskopis je na každé poště k dispozici) o tom, že je oprávněna pro právnickou osobu poštovní zásilky přijímat. Odevzdání takového prohlášení může být spojeno se žádostí o vydání trvalého osvědčení – tzv. Průkazu příjemce.

Poštovní zásilky adresované fyzické osobě podnikající se dodávají za stejných podmínek jako zásilky adresované fyzické osobě.

Z uvedené informace, obsahující nejběžnější varianty, které v praxi nastávají, vyplývá, že používání razítka právnické osoby není povinné, pouze zjednodušuje proces vydávání zásilek. Prohlášení o tom, že adresát razítko nepoužívá, je relevantní pouze u zásilek určených do vlastních rukou adresáta – právnické osoby, a je to údaj významný v případě, že by odesílatel zpochybní dodání poštovní zásilky v souladu s uzavřenou poštovní smlouvou. Pokud pošta vyžaduje, aby příjemce zásilky psal poznámku o nepoužívání razítka osobně vlastní rukou do dokladů pošty, jedná se o zřejmě nedorozumění. Z příslušných ustanovení výše zmíněné vyhlášky MDS však vyplývá, že nepoužívání razítka musí být vyznačeno v písemném prohlášení o osobách oprávněných přijímat pro právnickou osobu poštovní zásilky (výše uvedený tiskopis pošty). Toto prohlášení ovšem nemůže být nahrazeno „mávaním o kolkovaným originálem výpisu z obchodního rejstříku“. Prohlášením o osobách oprávněných přijímat zásilky, resp. na jeho základě vydaným Průkazem příjemce nezmočňuje jednatel sám sebe, jak se pak Geissler mylně domnívá, ale prohlašuje, že je oprávněn za právnickou osobu jednat, resp. přijímat poštovní zásilky. Předložení Průkazu příjemce vydaného na základě tiskopisu „Prohlášení...“ ve spojení s osobním dokladem je nejjednodušší způsob, jak oprávnění pošty při vydávání zásilky prokázat. Tiskopis „Prohlášení o osobách oprávněných k převzetí poštovních zásilek a poštovních poukázek“ Vám pro názornost přikládáme.

Poskytování poštovních služeb je založeno zásadně na smluvním principu obdobně jako jiné typy služeb. Mezi odesílatelem a Českou poštou vzniká tzv. poštovní smlouva.

DOVĚTEK K MINULÉMU ČLÁNKU:

V minulém čísle Kukátka jsme na s. 27 zveřejnili článek Hany Geisslerové o vybirání 5. Kč ve škole za bruslení dětí na víceúčelové ploše Sokola. Ředitel školy Mgr. B. Stejskal se po zveřejnění článku ohradil, protože škola Sokolu slíbený (Sokolem nenárokovaný) poplatek zaplatila. Ověřili jsme, že Sokol uvedenou částku obdržel, platba však byla provedena až po předání jarního Kukátka do tiskárny. Tedy v době napsání článku se jednalo o pravdivou informaci, dlouhá lhůta do vydání dalšího Kukátka však vrhla na školu negativní světlo. To v žádném případě nebylo záměrem redakce. Rádi proto zveřejňujeme, že k uhrazení částky 995,- Kč došlo před vyjitím citovaného článku. Sokol peníze obdržel dne 7. 3. 2003.

Redakce

Z HISTORIE

Z KRONIKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V DOBŘICHOVICÍCH

V roce 1879 se sousedé dobřichovičtí, letovští, řevničtí, mokropeští, všenořští, vonoklasští a třebaštití sešli v Dobřichovicích, aby rokovali o založení hasičských sborů na ochranu občanstva proti ohni a povodním. Tedy byl dán základ hasičskému sboru v Dobřichovicích a ten pak 6. dubna 1880 zahájil svou činnost. Sbor si uložil za svou povinnost v případě živelních katastrof svou neúnavnou přičinlivostí a nezištným sebeobětováním hájit a chránit obecní i soukromý majetek. Jeho heslo znělo: *Ohni zmar!*

Sbor se skládal z údů činných, zakládajících, přispívajících a čestných. Podmínkou přijetí do údů činných bylo překročení věkové hranice 18 let, do údů přispívajících osobní bezúhonnost. První stanovy byly schváleny c. k. mistodržitelstvím v Praze dne 31. května 1880.

Prvním předsedou sboru se stal *Josef Nosek*, rolník z č. 44 a starosta obce. Významnými funkcionáři byli učitelé obecné školy *Matěj Hnitka*, *Karel Eichner*, *František Bobek* a celá řada místních rolníků a živnostníků. Stanovy byly časem měněny a doplňovány, funkcionáři se střídali. Dlouholetým starostou sboru byl pan *František Procházka*, vrchní poštovník a starosta obce Dobřichovice, jednatelem učitel *Karel Eichner*. Dalším starostou se stal pan *Josef Nosek ml.* z usedlosti č. 25 a 26. Mezi dlouholetými funkcionáři je zaznamenán velitel sboru bratr *Václav Řezníček*, listonoš, od roku 1927 pak v jeho funkci pokračuje bratr *Emanuel Lebeda*, mistr kovářský, a od téže doby se stává starostou sboru bratr *František Fürst*, rolník z čísla 45, učitel i pozdější starosta Dobřichovic.

Sbor kromě svého poslání ochranného přispíval i ke kulturnímu životu v obci. Od roku 1920 měl svůj dramatický odbor, který pořádal divadelní představení v místních sálech i v lesním divadle.

První hasičí stříkačku měla naše obec v roce 1816. Byla zakoupena z peněz, které byly občanstvu vyplaceny za stravování ruské vojenské posádky, která tu tehdy měla ležení.

Občané si peníze nerozdělili, ale věnovali je na koupi stříkačky. Ta pak byla přechovávána u různých rolníků. Teprve v roce 1864 pro ni byla postavena kůlna, ve které se též uschovávalo hasičské nářadí. Přispěním obce si sbor v roce 1924 opatřil stříkačku kombinovanou a v roce 1930 automobilovou. V roce 1949 MNV kombinovanou stříkačku z roku 1924 odkoupil.

Zhoubné požáry a povodně v Dobřichovicích.

Dřívější dřevěné domky, kryté dosky nebo šindelem, byly málo odolné vůči ohni. Byl-li vítr, stávalo se, že vyhořela téměř celá obec.

20. ledna roku 1695 Kateřina Hanzlíčková, žena podruha ze statku Bachorova (č. 10) z pomsty za to, že ji Bachor obvinil z krádeže obilí, vzala v noci žhavé uhlí a v hrnci ho přenesla ke zdi, pokladené otýpkami, přeskočila ji, uhlí rozfoukala, rozntila louč a hodila ji na střechu. Oheň zničil sedm statků a několik domků (čísla 11 – 16, 28 a 30). Za svůj čin byla odsouzena ke ztrátě hrdla provazem.

Dne 1. května 1712 vyšel oheň ze statku Řehoře Hubáčka (opět č. 10). Nikdo nevěděl, jak neštěstí povstalo, a opět shořely do základu i domy č. 11, 12, 15, 16, 28, 33–35, 37, škola č. 40 a domy č. 41–43.

18. května 1779 vyhořel dobřichovický zámek a 3 domky u řeky.

V srpnu 1858 vyhořel do základů místní mlýn, který již byl v držení rodiny Havlíkovy. Mlynář František Havlík nebyl doma, stavěl pilu v Kačecí. Oheň vypukl o 4. hodině ranní a rodina přišla o veškeren majetek. Mlynářka zachránila sebe i svých deset dětí skokem z okna.

12. března 1861 o 4. hodině ranní vypukl oheň ve statku Václava Landy č. 10 a zničil celou ulici. Obytné stavení z č. 10 bylo náhodou zachráněno, ale v osmi dnech tam byl založen oheň znovu. Šindele létaly na všechny strany, oheň přeskočil i na druhou stranu ulice, stavení se vzňala a vrzku hořela celá ulice. Když hořel hostinec č. 42, byl ohrožen i zámek, protože pivovar byl kryt rovněž šindelem. Aby se střecha nevzňala, byla stržena. V celé ulici zůstal nedotknut pouze statek Sýkorův č. 45. K tomuto domu se váže pověst o cikánce, jež ve stodole porodila dítě. Cikáni na mlatě rozdělali oheň, a když se na ně hospodně rozložila, vzala jedna cikánka otep, povyáhla z ní stěblo a otep zapálila. Ta shořela, ale stěblo ne. Udivené selce cikánka věštila: „Jako ta otep celá shořela, tak shoří celá ves až na jedno stavení a to bude vaše.“

7. srpna 1921 se vznítily za velkého sucha od jisker lokomotivy les U kanálku a zničil 138 ha třináctileté kultury. Odpoledne se pak za podpory větru oheň přenesl bleskurychle k Dobřichovicím. Byla ohrožena myslivna a sousední domy. Ani 12 dobrovolných hasičských sborů nestačilo zdolat vysoko šlehající plameny a kotouče dýmu se valily po úbočí směrem k Chlumu. Bylo požádáno o vojenskou pomoc. Z Prahy přijelo 112 mužů – zákopníků, z Berouna 64. Hasilo se po celou noc a ještě druhý den. Zničeno bylo dalších 24 ha lesa a způsobená škoda obnášela přes 100 000 Kč.

18. prosince 1923 vypukl oheň ve stodole u Hrdlů č. 43. Shořela úroda ze 36 korců polí a parní mlátička. K požáru se dostavilo 10 sborů. Obilí doutnalo po tři noci. Zásluhou

příznivého větru nakonec neshořela sousední stavení č. 43 a 44, která ještě v té době byla kryta došky.

18. srpna 1924 vypukl v noci oheň v polní kolně patřící nájemci dvora J. R. Rösenerovi. Byla zaplněna 900 mandeli pšenice. Kolna byla kryta azbestovou břidlicí. Shořely i dva pluhy a dvě železné voznice. Celková škoda byla odhadnuta na 150 000 Kč.

V srpnu 1921 vznikl požár ve mlýně u Havlíků, ale byl v zárodku uhašen členy místního sboru.

O *Silvestru 1937*, právě o hasičském bálu, který se konal u Petráků na Staré poště, již o 8. hod. večerní vyvolal hostinský Tomáš Petrák bratra starostu Františka Fürsta a oznámil mu, že ve vsi hoří. Hasiči potichu opustili sál a vydali se k ohni. Hořela stodola z č. 12, patřící p. Chadimovi. Asi ve čtvrt hodině hořely na protější straně dvory a stáje. K ohni se dostavily sbory z Karlíka, Letů, Řevnic, Černošic, Jíloviště, Všenor a Mokropes. Příčina ohně nebyla zjištěna, ačkoli byl bratr Chadima přes měsíc intervenován. 14. ledna 1939 hořelo u Chadimů znovu. Shořela kolna se zásobami.

Povodeň v roce 1941

V roce 1941 hasičský sbor s nasazením vlastních životů zdolával nebezpečí katastrofální povodně, která vyvrcholila 11. února. Dne 25. ledna 1941 se promrzlá Berounka vzdemula, nad jezem byl led do výšky 1 1/2 m a voda proudila pod ledem. Starosta sboru i obec, pan F. Fürst intervenoval u okresního i zemského úřadu, na ministerstvu zemědělství i u vojenských velitelství českého i německého vojska, aby ledy u mostu byly rozstříhány. Páni odborníci však usoudili, že žádné nebezpečí nehrozí. 1. února pak nastala povodeň. Ledy se nahromadily před mostem. Řeka se rozlila od Řevnic k Letům a u Dobříchovicích se valila ulicemi až k pražské silnici, místy až 70 cm vysoko a vytopila celou Švehlovu ulici (dnes 5. května) až ke Kudrnově chalupě (dříve přívoz, dnes lávka). Led se začal hrnout přes zábradlí mostu a první pilíř na levém břehu (u obecního domku č. 39) byl natržen 30 – 50 cm, první díl mostu se posunul směrem po vodě. Ledy téhož dne strhly 28 zděných vřevk kolem řeky a celou řadu víkendových objektů rozmačkaly a odnesly pod Vráž, do polí pod Všenory až k Mokropsům.

Hasiči museli vyčistit všechny studny. Škody byly odhadnuty na 15 milionů korun a bylo vyplaceno asi 100 tisíc korun na podporách. Místní hasičský sbor dostal pochvalné uznání od obce, okresu a sklídlí vděčnost místního občanstva.

Povodeň v roce 1947

V roce 1947 prošel sbor zatěžkávací zkouškou. Již krutá zima s velkými mrazy nevěstila nic dobrého. Ledy na řece rostly a řeka promrzávala až na dno. Prvého února nastala obleva a hnuly se ledy. Scelily se pod Vráží a znovu promrzly. Starosta sboru F. Fürst hlásil nahromadění ledu prostřednictvím MNV ministerstvu zemědělství, zemskému národnímu výboru a okresnímu výboru. V aroval, že hrozí zátapa celé obce, a prosil, aby ministerstvo zemědělství vyžádalo vojenskou pomoc na ministerstvu národní obrany. Vojáci, kteří měli

rozstřílet nahromaděné ledy, se však nedostavili. Teprve za čtyři týdny přišla komise, která zjistila, že nehrozí bezprostřední nebezpečí, a nařídila uvolnit led kolem mostních pilířů. Týden nato nastala obleva na horním toku řeky a jejích přítocích a ledy se hrnuly k Berounu.

Přesto ještě 6. března stačil sbor za hojné účasti všech spolků, škol a úřadů uspořádat vzpomínkový večer a zapálit *Masarykovu vatru*. S projevem vystoupil pan F. Fürst.

8. března řeka ohrožovala Beroun, a proto Berounští rozstříleli ledy pod jezem. V noci z 8. na 9. března se ledy valily k Dobříchovicím. V časných ranních hodinách šly klidně, voda sice stoupala, ale ledy odplouvaly. Avšak před 6. hod. ranní se ledy začaly kupit u mostu a během čtvrt hodinky na březích narostly vysoké ledové bariéry a voda se valila do obce.

Bylo zle! Z chalup a statků se rychle vyváděl dobytek a každý hleděl zachránit holý život. Voda tekoucí od Řevnic se valila kolem mlýna a dvorem do ulice 5. května, čili Švehlovy, a zpáteční voda se rozlila až k betonce. V pastoušce č. 18 se utopily tři ženy: F. Slaninová, A. Nováková a M. Velebilová. Neuposlechly varování hasičů, aby opustily chalupu a během chvilky voda vystoupila až ke stropu. Ve statku č. 45 byla proudem vody stržena při vyvádění dobytka paní Vlasta Fürstová. Před utonutím byla zachráněna synem Vladimírem a snachou Libuší. V hospodářství č. 38 se utopily Čenkovci Pancovi tři kusy dobytka, dvě velká prasata a přívozníku, panu Václavu Kudrnovi, v č. 65 ledy odnesly prase. Bylo uvězněno mezi ledy přes dva týdny. Utonulo hodně koz, králíků a drůbeže. Dobytek byl odveden do Karlíka, Letů, na Mořinku a do Trněného Újezda. Ledové kry rozlámaly ploty a ovocné stromy v zahradách. V č. 45 byly rozrušeny zdi, takže bylo úřední komisí nařízeno hospodářské stavení strhnout a znovu vystavit. Škody na zemědělských hospodářstvích byly vyčísleny na více než 4 milióny Kčs. Neštěstí postihlo mnoho rodin, byl jim zničen nábytek, šatstvo, peřiny, potraviny, dokonce i šperky.

Voda stála od neděle 9. března od rána do pondělí 10. března do šesti hodin večer. Teprve po rozstřílení ledové zácpy u všenského nádraží voda klesla a zanechala spousta bahna v bytech, na dvorech, ve sklepích i chlévech, ve stodolách, stájích i isilázních jamách.

11. března navštívila obec vládní delegace, aby obhlédla škody napáchané povodní. Jejími členy byli: Zdeněk Fierlinger, náměstek předsedy vlády a předseda Čs. sociálně demokratické strany, Václav Nosek, ministr vnitra a člen předsednictva ÚV KSČ, Evžen Erban, generální tajemník ÚRO, člen předsednictva ÚV ČSSD aj.

Po nové oblevě v pátek 14. března se vyhlila voda z břehů Karlického potoka a vytopila celý blok domů za Starou poštou i v Karlíku a rozlila se po polích. Hned nato v sobotu 15. března vystoupila následkem další oblevy řeka z břehů do stejné výše jako 10. března po prvním opadu. Naši hasiči museli pomáhat postiženým i chránit svůj majetek a své rodiny.

Obětovali se zcela, ale nedočkali se vděku. Celých 14 dnů se pak čistily studny. Voda se čerpala i s bahnem a pískem, hrozil vznik infekce. Pomáhalo hasičstvo z okolních obcí. Vojáci tu několik týdnů vyvažovali a postiženým přicházely dary. Sbor utrpěl škodu za 40000, ale dostal pouze 7000 podpory. Z vlastních úspor zakoupili novou sirénu za 14000 Kč. Upravili si zbrojnici a zařídili si v ní strážnici. U bratra jednatele Tomáše Procházký si v jedné místnosti

vybavili sborovnu.

Téhož roku podnikli zájezd do Terezína, Doks, Mladé Boleslavi, Mělníka a Štěchovic. Za katastrofálního sucha museli téměř obden zasahovat při lesních požárech a na nádraží hasili hořící vagóny. Sbor byl podporován radou MNV, ve které zasedali pánové: *ing. Jaroslav Fanta*, vrchní rada *ing. Josef Mulač*, vrchní tajemník *Antonín Jiráček*, *Petr Bartoněk*, ředitel *Bohumil Stehlik*, *Josef Novák* z č. 272 a starosta sboru *František Fürst*. Ten byl tehdy referentem obecní požární a povodňové komise.

*Z hasičské kroniky vybrala Jana Váhová
(pokračování příště, téma: slavnosti, výročí a jiné události...)*

KULTURA

ZA KARLEM NEUBERTEM

Za dobu existence Kukátka se jméno fotografa Karla Neuberta objevilo na jeho stránkách mnohokrát. Příležitosti pro to byly vždy radostné – životní jubilea významného umělce, žijícího v Dobřichovicích, jeho výstavní retrospektiva, která zahajovala výstavní provoz v Sále dr. Fürsta, výstavy mimo Dobřichovice. Příležitost dnešní je, žel, neradostná: Karel Neubert 28. února 2003, doslova pár dní před svými 77. narozeninami, zemřel.

Životopis Karla Neuberta je podstatnou kapitolou rodinné tradice, která již více než století přesahuje z kroniky rodiny Neubertů do novodobé historie české kultury. Umělcův dědeček Václav Neubert (1852-1936) byl modelovou osobností gründerského vzruchu českého průmyslu v předminulém století. Na počátku cesty rolnického syna z toleranční Nové Vsi u Kolína byl v roce 1877 jediný aušpurský rychlolis, na konci *Grafické umělecké závody V. Neubert a synové*, největší polygrafická firma v majetku jedné rodiny v Čechách s více než třemi sty zaměstnanci a špičkově vybavenými provozy knihtisku, zinkografie, litografie, fotolituografie, ofsetu, hlubotisku, bromografie, kartografie, planografie a kniharství. Odtud pocházely například slavná Herinkova reprodukce Brožíkova obrazu *Mistr Jan Hus před Koncilem kostnickým*, po léta takřka povinná součást výzdoby českých domácností, škol a veřejných prostor, Hynaisovy plakáty pro Národopisnou výstavu československou, Neubertovy mapy, naddlouhou vytyčující kvalitativní vrchol kartografické produkce, plakáty, jejichž autory byli namátkou A. Hofbauer, L. Marold, A. Mucha, V. Oliva, V. H. Brunner, J. Konůpek, po I. světové válce J. Čapek, F. Kysela, E. A. Pittermann-Longen, J. Kroha, V. Stretti a další.

Umělec otec Karel Neubert (1894-1973) byl nejmladší ze čtyř synů Václava Neuberta -zakladatele. V rodinném závodě vedl hlubotisk, kartografii a nakladatelství. S jeho jménem je spjat jak vrchol české polygrafie – Neubertův hlubotisk, tak první moderní český obrazový týdeník *Pestrý týden*, vydávaný od roku 1926. Kolem něho se soustředila intelektuální a umělecká elita meziválečných Čech. Připomeňme alespoň jména Adolf Hoffmeister, Milena Jesenská, Bohumil Markalous (Jaromír John, šéfredaktor *Pestrého týdne*), Ferdinand Peroutka, František Langer, Pavel Eisner, Emil Vachek, František Kupka, Josef Palivec. Nejen spolupracovníci, ale zároveň přátelé, s nimiž se Karel Neubert scházel také ve své všenosrské

vile, upravené českým spolupracovníkem Adolfa Loose Karlem Lhotou. Za II. světové války patřil k čelným představitelům domácího odboje jako příslušník okruhu kolem J. Hájšmana a generála Eliáše, velitelství Alex a místopředseda Ústředního národního výboru.

Manýša Neubertová (1892-1977), umělcova matka, byla dcerou významného českého přírodovědce profesora Františka Sitenického. (S rodinou je tak spřízněna i další velká postava české fotografie - Ladislav Sitenický, synovec umělcovy matky.) Výtvarně nadání matky a příklad sestry, která studovala kreslení na učitelském ústavu, ji brzy dovedly k vlastním malířským pokusům. Malířský styl, jemuž zůstala věrna po celý život, jí pomohla najít soukromá škola impresionisty Aloise Kalvody v Běhařově. Těžiště jejího díla tvoří plenérová krajinaomalba, tematicky spjatá se Středomořím, Podkarpatskou Rusí, okolím Křižánek na Vysočině, Rusavy v Hostýnských vrších, Benecka v Krkonoších, Karlových Varů, Všenor a Dobřichovic v údolí Berounky. Její obrazy jsou součástí několika regionálních sbírek (nejrozsáhlejší kolekce ve zlínské a karlovarské galerii) a řady soukromých kolekcí domácích i zahraničních.

Nejstarší syn Karel se manželům Neubertovým narodil 2. března 1926, po roce následován bratrem Ladislavem, dnes rovněž významným fotografem, a za čas sestrou Marií, provdanou Havlíkovou. Na počátku jeho cesty k umělecké fotografii stojí zmíněné rodinné prostředí a klima okruhu otcových přátel a umělců, spolupracujících s Grafickými uměleckými závody. Fotografovat začal už v dětství, zhruba v devíti letech. Vyučil se reprodukcčním fotografem a hlubotiskovým leptařem a v rodinném závodě si osvojil většinu tiskářských profesí. Dostal se zde do kontaktu se špičkovým řemeslem a se špičkovými fotografy, publikujícími v *Pestrém týdnu*. Především profesor Josef Ehm mu až do své nedávné smrti nepřestal být učitelem a přítelem. Už ve válečných letech se seznámil s inverzními barevnými materiály Kodak a Agfa a především se systémem přímé barevné fotografie Duxchrome prostřednictvím jeho průkopníků, Vladimíra Neuberta a Bohumila Štrastného. Setkání, které se ukáže osudovým podobně, jako druhá část jeho školení: Za okupace soukromě studoval významného historika umění prof. Vojtěcha Volavky, po maturitě a vyučení se v roce 1948 zapsal na obory dějiny umění a estetika na filosofické fakultě University Karlovy. Už v prvním semestru fotografoval pro umělekohistorický seminář doc. Oldřicha Blažička.

Na Grafické umělecké závody V. Neubert a synové byla v únoru 1948 uvalena národní správa a v roce 1951 byl podnik zestátněn. Také studium zůstalo nedokončeno. Nastoupenou cestu to ale nepřerušilo. Navzdory nepříznivým podmínkám se od počátku 50. let začal Karel Neubert úspěšně prosazovat jako fotograf i mimo profesi, spojenou s tiskárnou. V jeho tvorbě získává stále větší prostor barevná fotografie. Už v roce 1953 pořizuje pro vydavatelství Orbis první barevné pohlednice. Zaměstnání a zvolená cesta se stále více sřetávají a otec dvou dětí se rozhoduje k nelehkému kroku: Po dvanácti letech opouští zaměstnání v tiskárně a volí místo nočního hlídače, které mu ponechává dost času na tvorbu. Vzniká soubor barevných snímků, otevírající jedinou tehdejší možnost stát se svobodným umělcem, přijetí do Svazu českých výtvarných umělců. Už rok po přijetí, v roce 1958, získal Karel Neubert v tvrdé mezinárodní konkurenci bronzovou medaili za fotografii na světové výstavě EXPO v Bruselu. Prosazuje barevnou fotografii vlastní tvorbou v mnoha oblastech, od reportáže přes reklamu po několik oborů vědecké fotografie, zároveň neúnavně přednáší a vyučuje doma i v zahraničí.

Když v roce 1976 umělec bilancoval své dosavadní dílo v katalogu výstavy ke svým padesátinám, napsal: *"Pátým-li po tom, v čem je můj přínos naší fotografii, vidím to v tom, že jsem dělal v souladu se světovým vývojem barevnou fotografii tak, aby zobecněla, aby*

se stala normální součástí našeho života, aby se zbavila výlučnosti". Jádrem tohoto úsilí směřovalo logicky k polygrafickému uplatnění barevné fotografie. Jako první si vedle Orbisu uvědomilo její možnosti tehdy mladé nakladatelství Artia. Intenzivní spolupráce s ním umožnila postupně nahradit univerzálnost Neubertovy tvorby 50. a 60. let specializací, k níž byl charakterem talentu a vzděláním předurčen: fotografickým zprostředkováním děl architektury, malířství, sochařství a užitého umění, tedy specializací z nejnáročnějších. Karel Neubert se stal spolupracovníkem historiků umění i samostatným interpretem uměleckých památek.

Cestu od nalezení specializace po dnešek trasuje stovka samostatných knih a bezpočet domácích i zahraničních publikací, na nichž se podílel společně s dalšími fotografi. Mezi Neubertovými českými vydavatelskými partnery najdeme vedle zmíněných nakladatelství Orbis a Artia především Odeon, Obelisk a v posledních letech Karmelitánské nakladatelství, mezi zahraničními londýnská nakladatelství Spring Books, Paul Hamlyn, Octopus Books a Thames and Hudson, newyorský nakladatelský dům Time, německá nakladatelství DuMont a Daustein či patřičský dům Gründ.

První velká skupina Neubertových publikací zprostředkuje poklady ruského umění a ruských sbírek. Vycházely nejen v Praze a tehdejší Sovětském svazu, ale také v Londýně, Mexicu a New Yorku (např. *Der Moskauer Kremlin*, 1962, *Gossudarstvennyj Ermitaž*, 1962, *Muzeum moskevského Kremli*, 1963, *Ermitaž*, 1965, *Portrait of Moscow*, 1965, *Arquitectura y pintura del Kremlin*, 1965, *Portrait of Leningrad*, 1966, *Meisterwerke aus der Ermitage*, 1970, *The Kremlin of Moscow*, 1975, *Umění věků*, 1977).

České krajiny, městům a uměleckým památkám je věnována další velká skupina titulů (*Pravěk Československa*, 1958, *Československo*, 1961, *Die naive Kunst in der Tschechoslowakei*, 1967, *Josef Mánes*, 1970, *Vědecká ilustrace v Čechách*, 1973, *Dílo a osobnost I. a II.*, 1973 a 1974, *Československo - historie, příroda, umění*, 1975, *Poklady minulosti*, 1990, ad.)

Od počátku byla velkým Neubertovým tématem Praha. Už v roce 1969 vydal spolu s Ing. Antonínem Srchem v nakladatelství Artia první knihu o Praze, sestavenou výhradně z barevných fotografií, která konečně prorazila vládnoucí tradici černobílých publikací s barevnými přílohami. Po ní následovala řada dalších, syntetizujících umělcův pohled na město (*Praha - umělecké památky*, 1973, *Praha - setkáni věků*, 1983, 1990, ad.) či představující jeho jednotlivé památky (*Loretánský poklad*, 1971, *Staronová synagoga a Starý židovský hřbitov*, 1972, *Česká národní rada*, 1990, *Karlův most*, 1991, *Pražské Jezulátko*, 1992, *Vyšehrad - historické podoby*, 2000, *Zámek Troja u Prahy*, Praha 2000 ad.). Neubertovo umělecké vidění Prahy našlo zároveň svůj logický spínající střed v architektuře a uměleckých dílech Pražského hradu a katedrály sv. Víta. Opět je to téma trasované významnými obrazovými publikacemi (*Okna katedrály sv. Víta*, 1970, *Svatovítský poklad*, 1971, *Basilika sv. Jiří na Pražském Hradě*, 1974, *Iluminované rukopisy Svatovítského chrámu*, 1975, *Pražský hrad*, 1975, *Katedrála sv. Víta na Pražském hradě*, 1975, 1978, 1980, *Zahrady Pražského hradu*, 1976, *Pražský hrad*, 1987, *Katedrála svatého Víta a Pražský hrad*, 1994).

V polovině 70. let se Karel Neubert stal jedním z iniciátorů oslav 600. výročí narození Karla IV. Připravil k němu spolu s historikem umění Karlem Stejskalem knihu *Umění na dvoře Karla IV.*, vydanou nejen česky, ale také v Německu, Velké Británii a Francii, a velkou putovní výstavu autorských zvěšteňin Karla IV., již UNESCO prezentovalo od roku 1978 ve více než dvaceti francouzských a lucemburských městech. Na cestu Evropou se pak v prakticky

pravidelných ročních intervalech vydávaly další soubory adjustovaných zvěšteňin na materiálu Cibachrome, *Kresby dětí z Terezína*, *Praha - město stáletí*, *Památková péče I.-III.*, *Pražský hrad*, *Obnovené Národní divadlo a České sochařství XIX. a XX. století ze sochařské sbírky Národní galerie*.

Poslední ze souborů spadá do dalšího velkého tématu Neubertovy tvorby: fotografické interpretace sochařských děl. Téma plastiky zaznělo již výrazně ve zmíněných umělecko-historických publikacích i v několika monografiích českých sochařů a keramiků (*Otto Eckert*, 1979, *Břetislav Benda*, 1982, *Jan Nušíl*, 1983, *Jan Kutálek*, 1987) a k prvnímu vrcholu dospělo v souboru fotografií triforiových bust a přemyslovských náhrobků v katedrále sv. Víta. Zhruba od 2. poloviny 70. let pak umělcův zájem patří především českému sochařství 20. století. Karel Neubert se k plastice vydal nejbližší cestou, kterou před ním razil, ovšem na poli černobílé fotografie, Tibor Honty. Rozsáhlý soubor Neubertových fotografií plastik se rozspíná mezi tvorbou užitou a volnou, mezi pokornou interpretací smyslu plastiky, paralelní s interpretací umělecko-historickou, a interpretací ryze autorskou, vznikající v dialogu dvou umělců.

Nové vydání dnes již obtížně dostupné monografie *Umění na dvoře Karla IV.* s textem Karla Stejskala je, žel, již vydáním posmrtným. Euromedia Group ji zařadila jako další svazek řady Dějiny umění Knižního klubu, doplňující nové vydání díla José Pijoana. Její uvedení na trh, časované k letošnému ročníku jarního veletrhu Svět knihy Praha, se setkalo s mimořádně příznivým ohlasem.

**

DOLNÍ POBEROUNČÍ OBJEKTIVEM KARLA NEUBERTA

Dílo Karla Neuberta se uzavřelo. Uzavřelo se ale jen v tom smyslu, že je již nerozmnoží další snímky. Jeho obraz zůstává otevřený a lze jej obohacovat nacházením nových akcentů a souvislostí i nalézáním toho, co dosud zůstávalo veřejnosti neznámo. Zhruba tak by se dal postihnout základní smysl výstavy *Dolní Poberounčí objektivem Karla Neuberta*, zahájené v dobřichovickém Sále dr. Fürsta 31. května 2003.

Ikdyž jméno Karla Neuberta zůstane spjata především s užitou fotografií, od počátku ji provázela volná tvorba. Umělec ji ale chápal jako ryze privátní a jen velmi skoupě prezentoval jednotlivá díla na kolektivních přehlídkách. Až v roce 1991 se dostala více ke slovu na autorské výstavě v pražské síni Fotochema. Karel Neubert především systematicky pracoval na volném cyklu *Moře*, k němuž každoročně o letní dovolené u Jadranu pořizoval další snímky, a jak mu jiné úkoly během roku jen trochu dovolily, vrátil se k nim precizováním zvěšteňin. Poslední desetiletí Neubertovy tvorby pak znamenalo intenzivní soustředění na krajinu kolem dolního toku Berounky a na Český kras. Téma krajiny nebylo v Neubertově tvorbě nové, například ve zmiňovaném souboru *Umění na dvoře Karla IV.* tvoří krajinařské snímky důležitý pól. Nové bylo zaměření regionální.

Karel Neubert žil v našem regionu od 30. let. Nejprve ve Všenorech, kde rodina obývala vilu stavěnou Karlem Lhotou, spolupracovníkem Adolfa Loose. Sem si také v roce 1950 přivlekl z Dobřichovic svoji manželku a budoucí spoluautorku Janu. Od roku 1964 bydlí rodina, rozrostlá mezitím o dvě děti, v Dobřichovicích. Zaměřením díla pražský fotograf po většinu svého života v regionu mnoho nefotografoval, jen mezi volnými snímky z celého tvůrčího rozpětí téměř sedmi desetiletí nacházíme občasné fotografie mikrokosmu všensorské a později dobřichovické zahrady. Až po periodě, v níž opustil intenzivní fotografickou tvorbu

a pokusil se vrátit odkaz svých předků na horizont současné polygrafie, zbaven tohoto závazku i hektického rytmu fotografických úkolů vyjíždějí na kole i autem za krajinou, v níž po většinu života bydlel. Vynášel odtud díla neokázale definitivní, zralá, vyrovnaná, moudrá ... Dílo velkých umělců s jejich postupujícím fyzickým věkem neslábne, ale naopak nabírá na intenzitě, hloubce i kráse.

Díky panu Miroslavu Cvancigerovi, starostovi Řevnic, se krátce po umělcově odchodu zrodila myšlenka uspořádat putovní výstavu fotografií Karla Neuberta z dolního Poberounčí v jeho jednotlivých obcích. Spolu s ním se na její realizaci podíleli historikové umění Petra Czumalová, umělcova dcera, a Vladimír Czumalo. Dobřichovická premiéra nabídla návštěvníkům jak základ výstavního souboru, který bude v rozsahu a akcentech modifikován podle místa výstavy, tak fotografie, vázané těsněji na Dobřichovice, které již jinde vystaveny nebudou. Karel Neubert tak byl představen v širokém rozpětí svého uměleckého profilu: jako výtvarník, sledávající podstatu krajiny a vypovídající o ní i o sobě díky tendujícím k abstrakci, jako brilantní fotograf architektury, uměleckých děl i krajiny, který povýšil užitou fotografii k hranicím volného umění, i jako zvědavý dokumentátor dění kolem sebe.

V. Czumalo

Karel Neubert při práci v Ermitáži - 60. léta.
Foto: J. Neubertová

* * *

V březnu tohoto roku byl sál dr. F. Fürsta místem jedné premiéry. Konala se zde totiž výstava kreseb slovenského výtvarníka Štefana Mlicha. Takto formulovaná informace ovšem pranic nevypovídá o kouzlu náhodného nálezu. Š. Mlich je totiž vlastně výtvarníkem - dráteníkem, sochařem a šperkařem a nebyť návštěvy jeho přítele a českého dráteníka Petra Musila, jenž dosud jaksi "tajené" kresby spatřil a autora přemluvil k prezentaci, bylo by dobřichovické publikum ochuzeno o krásný zážitek. Výstavu je těžké na stránkách Kukáčka zprostitředkovat. Přinášíme tedy alespoň vstupní proslov druhého spolu - kurátora (prvním byl zmíněný Mgr. P. Musil), dr. Vladimíra Czumala na vernisáži, konané 9. března.

Dámy a pánové,

budíž řeč o kresbě. Balekům výkladový slovník výtvarného umění ji definuje takto: „kresba, ve výtvarném umění výrazový prostředek, založený na lineární stopě nástroje (pera, štětce) a materiálu (tuše, sépie), případně jen materiálu (tužka, rudka, uhel), přičemž výsledná kresba může působit jak kresebně, tj. lineárně, tak i malířsky, tj. s jemnými, tónově a valérově bohatými přechody.“ Říká se, že každá definice kulhá. Neznámená to jen, že nikdy nedrží krok se světonou skutečností toho, co má být definováno. U definic týkajících se umění jde spíše o něco jiného: o to, že kulhavost není krásná.

Snad mi odpustíte, když budu tento poznatek ještě chvíli názorně demonstrovat. Kresba je pro výtvarné umění čímsi prvotním, základním, výchozím. V historické perspektivě to platí pro čas celého výtvarného umění i pro čas geneze každého z jeho děl. Zrod umění nám ohotně přehrávají naše děti a vnuci: Objevení schopnosti některých věcí zanechávat stopu, vytvořit trvalý záznam pohybu ruky. Objev výrazu této stopy. A konečně objev toho, že tato stopa může něco zastoupit, znamenat, k něčemu odkázat. Že umí nejen propojit ruku, oko a mozek, ale také oslovit oči a mozky jiných příslušníků lidského rodu. Ještě dříve, než se zrodily kresby a rytiny na stěnách francouzských a španělských jeskyní, tu byly první kresby do písku mořských a říčních pláží a na lidskou pokožku. Výtvarný jazyk, který jako první zpracoval v úplnosti gramatiku a syntaxi starověký Egypt, stál na kolorované kresbě. Společná podstata obrazu a písma, která nám zůstává polokryta abstrakcí hláskového písma, tu ještě vyvstávala s plnou názorností. Nelíšil se ani nástroj písatů a malířů, nelíšilo se ani označení jejich profese, které nám zní povědomě: seš. Zachoval se nám ještě zpršňující egyptský termín pro malíře: seš kedut. V otrockém překladu to znamená písář obrysů.

Nebojte se, nebudu podrobně sledovat celou vývojovou linii, na jejímž počátku stojí starověký egyptský seš a na jejím konci Štefan Mlich. Chtěl jsem jen upozornit na to, že kresba je již ze své podstaty základem výtvarného jazyka. V tradičních paragoné, učených hádání o přednostech jednotlivých umění a jejich nadřazenosti, i v systémech uměleckého školení vznikla představa, že kresba je čímsi pomocným, přípravným, a tedy elementárním, že je

Jen jakousi abecedou, z níž teprve budou sestaveny velké básně či romány malířských a sochařských děl. Až na vzácné výjimky ale každý výtvarný umělec kresbou myslí tak, jako většina nás neumělců myslí slovy. V dějinách uměleckých teorií ostatně najdeme spisy, které kresbu naopak jako podstatu výtvarného projevu staví na piedestalu nejvyšší. Manýristé založili svou teorii umění na ústřední kategorii *disegno*, kresba. Učený umělec Federigo Zuccaro pak počátkem 17. století rozlišil *disegno* na *disegno interno*, vnitřní kresbu, a *disegno esterno*, vnější kresbu. Idea uměleckého díla, *disegno interno*, vzniká v duchu umělce jako *conceito*, představa, a je naplněna, uskutečněna jako *disegno esterno* jako viditelný projev vnitřní kresby. Vnitřní kresba je zrcadlem, v němž se odráží božské ideje, toto *disegno* je *segno di Dio*, znak Boha v nás.

Také proto se kresba poměrně brzy prosazuje jako samostatný umělecký druh, jako plnohodnotné umělecké dílo, které je již v 15. století samostatně prodáváno a sbíráno. Toto zrovnoprávnění a rozšíření kresby přitom není vázáno na její vlastní vývoj, ale je umožněno obecným rozšířením papíru v Evropě.

O klavíristovi se nejvíc dozvíte nikoliv z toho, jak hraje nejnáročnější skladby Liszta či Rachmaninova, ale z toho, jak hraje Mozartovu *Sonátu facile*. Komorní forma kresby podobně otevírá možnosti poznání a pochopení hloubek, které jsou v malířských či sochařských výkonech přehlušeny hřmotnou mnohostí prostředků. Plinius starší nám zanechal svědectví o antickém obdivu k dílu, na němž byly jen tři jemné čáry, výsledek soupeření Apella s Prótozemem.

Kresba jako základní prostředek výtvarného myšlení otevírá nejen poznání jemnosti uměleckých a intimních hloubek lidských. Je také nepřirozenějším pojátkem, srozmětelnou řečí, kterou sdílí malíř s počítačovým grafikem, sochař se sklářem, grafik se scénografem, architekt s oděvním návrhářem. Srovnatelnost zde ale neznamenaá stejnost. Například kresby sochařů jsou zpravidla snadno rozpoznatelné. Unikátnost souboru kreseb Štefana Mlicha zakládá to, že jde o kresby sochaře-dráteníka a šperkaře. Je-li na sochařské kresbě přitažlivé napětí obsažené v dvojrozměrném lineárním myšlení o trojrozměrném plastickém tvaru, stojíme zde před kresbami umělce, který i sochařský objem buduje z linií. Jímak řečeno, stojíme před dvoourozměrnými kresbami umělce, který je zvyklý kreslit ve třech dimenzích.

Nechci se pouštět do interpretací jednotlivých složek souboru. Nejen proto, že již jistě přepínám vaši trpělivost za únosnou mez. Především proto, že jsem se dopustil dosti neurvalých interpretací již výběrem výstavní kolekce z daleko bohatšího souboru kreseb, aniž měl umělec možnost mé případné omyly a nepochopení korigovat. Kresbu ostatně charakterizuje také cudnost, s níž je schopna vypovídat o věcech velmi intimních. Slova uměleckohistorické hantýrky znějí v konfrontaci s touto cudností naopak necudně. Dovolte mi proto zahájit se cudným mičením, které chce být výrazem obdivu k osobnosti a dílu Štefana Mlicha.

DOBŘICHOVICKÉ MŽENÍ

kulturní sprška k výročí 750 let Dobřichovic

7. června, sobota na dvoře a v sále residence Křížovníků

MEDARDOVSKÝ FESTIVÁLEK

aneb
CHVÁLA VODĚ

- 14.00 **VÍTAMTĚ, VODIČKO ČISTÁ** – taneční vystoupení žáků ZUŠ Černošice na hudbu M. Puklického
NEŽNĚ DOTÝKÁNÍ – sólový tanec Johany Matouškové z Černošic na hudbu V. a I. Havlových
STUDIO TANEČNÍ A POHYBOVÉ VÝCHOVY Dobřichovice
Tři tanečky na lidové písničky
14.15 **ČIŠTĚNÍ STUDÁNEK** – soubor PRAMÍNEK z Černošic
NOTIČKY O VODĚ – folklorní soubor z Řevnic
14.45 **LUĐUS MUSICUS** - L. Janáček - 0ŘECHOVSKÉ „KRÁLOVNIČKY“
15.30 **(Mokrě) PONOŽKY PANA SEMTAMT'UKA**
17.00 **VODNICKÁ POHÁDKA** Divadla KOŇMO
18.30 **BENGAS** – romská kapela
20.00 **RYBSTORY, OSLIK** – dvě hříčky alternativního loutkového divadla z Hradce Králové
21.00 **KONCERT JOSEF K.** – bigbítek divadelního souboru BUCHTY A LOUTKY

V průběhu odpoledne na nádvoří **VÝTVARNÁ DÍLNA VERONIKY PODZIMKOVÉ**

xx

21. června **Sobota 19.00 KONCERT V KARLICKÉM KOSTELE**
LUKÁŠ KUTA – SÓLO PRO HOUSLE
Od J. S. Bacha po F. Kreislera a zase zpět. Recitál mladého, talentovaného houslisty, absolventa Pražské konzervatoře a AMU, účastníka mnoha houslových kursů, vedených významnými světovými pedagogy.

TIPY NA ČERVENEC:

7. 7. v 19.00 v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa
IRENA BUDWEISEROVÁ – SPIRITUÁLY
- Červencové kulturní pořady k výročí obce
13. 7. 11.00 - slavnostní mše - znovuoctvení kaple sv. Judy Tadeáše a zahájení sochařského symposia
14.30 - zahájení sochařského symposia a výstavy děl sochaře Jiřího Seiferta

19. 7. v 18. 00 v Karlickém kostele sv. Martina a Prokopa
LUDUS MUSICUS a HOSTĚ . A. Dvořák – Cyklus V přírodě, Mše D dur -
"Lužanská"
ve 20. 30 na Křižovnickém náměstí - **Divadelní soubor Řevnice** – A. Jirásek
– Lucerna (repríza 20. 7. v 16. 00)

17. 8. Výhled na srpen a září:
v 19.00 karlickém kostele sv. Martina a Prokopa
Koncert prof. J. Šarouna a O. Musilové
6. 9. **Výstava fotografií Z. Trnky** - v jednání
13. 9. v 19.00 karlickém kostele sv. Martina a Prokopa
Koncert dechového kvinteta M. Vernerova
20. 9. Divadlo pro děti - v jednání
27. 9. **koncert skupiny Majerovy brzdivé tabulky**

Martina Hrdličková a redakce

5. VÝROČÍ SÁLU DR. FÜRST A OTÁZKA VYUŽITÍ SÁLU A UČEBEN

V letošním roce uplyne již 5 let od rekonstrukce části bývalého statku čp. 3 v Dobřichovicích a vzniku malého kulturního sálu a několika učeben. Oživení dobřichovické kultury obcí závidí mnoho občanů sousedních obcí. Na aktivitu investora rekonstrukce a provozovatele objektu společnost Dيمان s.r.o. a činnost Společnosti Dobřichovice jako organizátora kulturních akcí v prvních letech po rekonstrukci navázala obec smlouvou o spolupráci, zřízením Kulturního centra obce jako organizační jednotky a přijetím profesionální pracovnice paní Marty Hrdličkové. V současné době však došlo k určitým změnám ve využívání objektu. Po dokončení přístavby školní budovy v Raisově ulici vznikla víceúčelová učebna – aula, kterou lze do určité míry využít i jako kulturní sál a část kulturních produkcí je nyní pořádána v této aule. Dalším prostorem pro místní kulturu možná bude i sál v postupně rekonstruovaném křižovnickém zámku. Do nově přistavěné budovy školy se rovněž přestěhovaly třídy z bývalé budovy zvláštní školy v Lomené ulici a tuto budovu nyní nově využívá Základní umělecká škola v Dobřichovicích. Tím se uvolnily učebny v bývalém statku a společnost DIMAN s.r.o. pro ně hledá nové využití.

Nové využití jednotlivých prostor rekonstruovaného křídla bývalého statku úzce souvisí s využitím této části budovy jako celku. Dosud měly kulturní aktivity přednost před jinými akcemi a obec (Kulturní centrum), přestože si pronajímala sál jen například na sobotní večer, měla jej v podstatě k dispozici po celý víkend. Společnost DIMAN nikdy nevyvíjela tlak na to, aby organizátoři kulturních akcí zabezpečili zařízení sálu (umístění židlí, příprava podla a pod.) až těsně před vlastní akcí a vyklizení sálu ihned po skončení akce, ve snaze využít sál i po zbytek víkendu. V situaci, kdy se však kulturní akce konají v několika různých sálech v obci a v sále Dr. Fürsta se koná jedna akce měsíčně a sál přitom zůstává víceméně

[26]

KUKÁTKO 2/2003

rezervován pro potřeby kultury, je nanejvýš aktuální dohodnout mezi všemi zúčastněnými nová pravidla využívání.

Prostory učeben jsou v současné době volné (běží výpovědní doba z výpovědi podané obcí jako nájemcem prostor pro potřeby Osvětové besedy a připravuje se ukončení smlouvy dohodou). **Společnost DIMAN nabízí volné prostory k pronájmu**. Kontaktní osoby – Ing. Magdalena Kadlecová tel. 602 620 920, Ing. Magda Havlíková tel. 602 660 960. Ideální by bylo uzavření smlouvy s jedním nájemcem pro provoz sálu i učeben, který by v objektu sídlil a koordinoval potřeby všech dnešních i budoucích uživatelů.

D. Havlík

SPORT

OHLEDNUTÍ ZA VOLEJBALOVOU SEZÓNOU 2002-03

Doby, kdy se volejbalová liga hrála na antuce pod širým nebem, jsou dávno pryč; už delší dobu se hraje v halách, začíná se na podzim a končíva začátkem dubna. Znamená to, že i našemu prvotřídnímu družstvu mužů a druhotřídnímu družstvu žen sezóna 2002-03 skončila. Skončila úspěšně - muži se umístili na 3. místě, což je sice proti loňskému 1. místu mírný krok zpět, ale vzhledem k větší vyrovnanosti soutěže je to určitě úspěch. Znáte jiné družstvo z malé obce, které by v podmínkách, které tomu odpovídají, obstálo v druhé nejvyšší republikové soutěži tak dobře?

Závěrečná tabulka finalové skupiny, 1. liga, muži:

	zápasů	vyhr.	prohr.	bodů	skóre
1. Opava	32	27	4	59	87:26
2. Benátky	32	21	11	53	74:48
3. DOBŘICHOVICE	32	20	12	52	70:49
4. St. Město	32	19	13	51	68:53
5. Č. Budějovice	32	19	13	51	68:53
6. Hr. Králové	31	14	18	46	57:74

Také naše volejbalistky se držely a ve 2. lize, do které před rokem postoupily, se udržely. Obsadily celkově 7. místo, zejména díky zlepšenému výkonu ve druhé polovině soutěže. Mají předpoklady k tomu, aby se v příští sezóně umístily o pár stupínek výše.

[27]

KUKÁTKO 2/2003

Závěrečná tabulka 2. ligy žen, skupina A:

1. Chabařovice	36	32	4	68	103:24
2. Plzeň	36	28	8	64	89:45
3. Ústí n.L.	36	25	11	61	79:52
4. Neratovice	36	24	12	60	83:48
5. Teplice	36	17	19	53	67:73
6. Děčín	36	15	21	51	74:72
7. DOBŘÍCHOVICE	36	14	22	50	54:82
8. Rokycany	36	14	22	50	55:85
9. Škvrňany	36	10	26	46	57:78
10. Klatovy	36	1	35	37	14:107

A na závěr ještě jedna dobrá zpráva: Naše volejbalové B družstvo mužů, které vyhrálo oblastní přebor, postoupilo do baráže o druhou ligu, v níž si tento postup vybojovalo! V příští sezóně bude mít tedy dobřichovický volejbal tři družstva v ligových soutěžích: muži A v 1. lize, muži B a ženy ve 2. lize. Znáte jinou malou obec, která by v ligových soutěžích měla trojnásobné zastoupení?

HgS

ZPRÁVY Z ODDÍLU KOPANÉ PRŮBĚŽNÉ TABULKY JARNÍ ČÁSTI SEZÓNY 2003/2003

A - mužstvo dospělých - IV. třída B stav po 19. kole

1. Měchenice B	19	15	1	3	72:21	46	(16)
2. Všenory A	19	13	4	2	57:16	43	(16)
3. Dobřichovice A	19	13	3	3	53:22	42	(12)
4. Hvozdnice B	19	13	0	6	52:31	39	(9)
5. Klíneč	19	8	4	7	40:37	28	(1)
6. Čisovice B	19	8	3	8	31:42	27	(0)
7. Choteč B	19	8	2	9	41:46	26	(-4)
8. Mníšek B	19	7	0	12	37:51	21	(-9)
9. Kazín B	19	5	2	12	34:46	17	(-13)
10. Černošice B	19	4	2	13	24:50	14	(-13)
11. Kosoř B	19	4	1	14	29:68	13	(-14)
12. Kytín	19	3	4	12	33:73	13	(-14)

[28]

KUKÁTKO 2/2003

B - mužstvo dospělých - IV. třída A - stav po 23. kole

1. Okrouhlo	23	20	1	2	83:22	61	(28)
2. Jílové B	23	14	5	4	73:31	47	(11)
3. Vrané	23	15	1	7	55:36	46	(10)
4. Štěchovice	23	12	6	5	55:39	42	(6)
5. Vestec B	23	11	3	9	62:58	36	(0)
6. Davle B	23	10	5	8	45:40	35	(2)
7. Dol. Břežany B	23	10	3	10	40:47	33	(-3)
8. Dobřichovice B	23	10	1	12	51:66	31	(-5)
9. Zvole B	23	7	5	11	63:62	26	(-7)
10. Krňany	23	7	5	11	40:48	26	(-7)
11. Průhonice B	23	8	1	14	51:70	25	(-8)
12. Dol. Jirčany	23	7	3	13	45:65	24	(-9)
13. Libeň B	23	6	2	15	41:62	20	(-16)
14. Libeň B	23	2	3	18	30:88	9	(-24)

Okresní přebor dorostu B - stav po 17. kole

1. Tucheměřice	17	15	2	0	88:7	47	(20)
2. Hostivice	17	14	2	1	84:17	44	(20)
3. Horoměřice	17	7	5	5	40:31	26	(2)
4. Kazín	17	7	3	7	37:27	24	(-3)
5. Mníšek	17	6	3	8	45:44	21	(-6)
6. Dobřichovice	17	5	5	7	35:69	19	(-5)
7. Libčice	16	6	1	9	32:65	19	(-5)
8. Všenorský SK	17	4	5	8	36:44	17	(-10)
9. Holubice	17	4	0	13	32:83	12	(-12)
10. Řevnice	16	3	0	13	25:67	9	(-15)

Žáci - okresní soutěž B - stav po 11. kole

1. Mníšek	11	10	0	1	53:10	30	(12)
2. Rudná	11	8	1	2	57:14	25	(10)
3. Třebotov	11	8	0	4	35:26	21	(6)
4. Klíneč	11	4	1	6	25:30	13	(-5)
5. Dobříč	11	4	1	6	26:32	13	(-2)
6. Dobřichovice	11	4	0	7	21:34	12	(-6)
7. Řevnice	10	1	4	5	13:43	7	(-8)
8. Jíloviště	10	1	1	8	11:52	4	(-11)

Zdroj: www.stranky OFS Praha-zapad.

[29]

KUKÁTKO 2/2003

INZERCE

Ceny inzercie v Kukaťku 2003:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzeráty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady – kontaktní spojení v inzerátu na 2. straně obálky.

Úhrada: v hotovosti při podání inzerátu nebo složenkou na účet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřich s.r.o.), u plošných inzerátů fakturou.

FIXA stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vlozkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímky, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádrokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl F I X A

K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tell/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

nejrychlejší
přístup k informacím

WWW.IEXPLOZE.CZ

region Dolní Berounka

rychlé

vyhledávání

služeb

■ Vaše nové tipy
zadejte na webu

■ Internetová poradna
diskuzní fórum
burza práce
bazárček

■ programy kin
kulturní a společenské akce
památky a zajímavosti v okolí

■ stránky Obecních
a Městských úřadů
i jiné odkazy

■ příčný přístup
na webové stránky

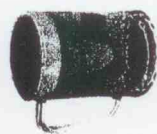
■ aktivní zobrazení
e-mailu

■ registrace

NOVĚ OTEVŘENÁ PIZZERIE DOSTUPNÁ LOKALITOU I CENAMI

Pizzeria & Caffetería LA TERESIA

PRAVÁ ITALSKÁ PIZZA JIŽ OD KČ 63,-

ITALSKÉ TĚSTOVINY OD KČ 75,-

VELKÝ VÝBĚR ALKO I NEALKO NÁPOJŮ, TOČENÉ PIVO

ROZVOZ PIZZY DOMŮ V DOBŘICHOVICÍCH A OKOLÍ

Pizzeria & Caffetería LA TERESIA

Otevřeno denně: 10:00 - 0:00 h

Palackého náměstí 951, 252 29 Dobřichovice

Objednávky a rezervace: 737 507 364, 723 698 065

Nový pevný telefon: 257 713 198